

Životní příběh
paní Věry Kafkové,
rozené Šťastné

Zpracovaly studentky SZŠ a VOŠZ Mladá Boleslav:

Kamila Procházková, Carina Cettlová, Michaela Kormanová, Kateřina Dvořáková,
Adéla Rybářová, Lenka Zakouřilová

ve spolupráci s Ing. Klárou Zouharovou

Dne 10. ledna 2017 jsme se setkaly s paní Věrou Kafkovou, rozenou Šťastnou.

Narodila se 1. března 1937 v Žerčicích u Mladé Boleslavi do rolnické rodiny jako první ze sedmi dětí.

Rodiče pocházeli z rolnických rodin. Tatínek, zapřísáhlý lidovec, byl rodák ze Žerčic. Maminka se narodila ve vedlejší vesnici Kobylnice.

„Bydleli jsme, dá se říct, to nebyl ani statek ani chalupa, prostě středně velké hospodářství. Měli jsme 12 hektarů, dva koně, krávy, prasata.

Jak jste jako dítě prožívala válku?

„Válku, byli jsme malý děti. Člověk si toho tolik nepamatuje. Akorát vím, že třeba chodily kontroly. Naši zabíjeli prase nebo měli jedno prase navíc. A to nesmělo být. Oni přišli a věděli přesně, kolik máme mít prasat a jak někdo měl navíc, už to bylo špatně.“

Za druhé světové války byl v blízkém okolí Žerčic pro Němce důležitý muniční sklad.

Jabkenická partyzánská brigáda akademického malíře Pavla Hložka se 7. května 1945 střetla v nedaleké obci Ledce s rotou německých vojáků z milovické základny, kterou doprovázely tři stíhací tanky Hetzer.

„Vzpomínám si na to, když bylo konec ty války, že vlastně v době, já nevím, jestli to bylo 5., 4. května, že najednou „Němci, Němci!“, že jsou vedle ve vesnici v Ledcích a teď se ty chlapi dávali dohromady a jako, že tam jedou na ty Němce.

Na druhém konci dole při hlavní silnici, udělali dokonce barikádu, ale pak si myslím, že pak tam ty tanky nejezdili. A lidi jako rance a nějaký jídlo a šli jsme nahoru, k tomu lesu tam byl takový úvoz, jako se schovat před těma Němce. Ale to bylo takový. Dneska když si to člověk uvědomí. I kdyby tam přišel jeden a chtěl nás postřílet nebo něco, tak by to dokázal, protože jsme tam byli všichni pohromadě. To si lidi asi jenom tak mysleli, že když nebudou ve vesnici, že to bude lepší.“

Nedaleko bydliště paní Kafkové tak došlo k jedné z nejhrůznějších událostí z konce války ve středních Čechách.

V nerovném boji padlo za jediný den 34 místních občanů.

Po relativně klidném poválečném období přišla kolektivizace.

Své hospodářství, na tehdejší dobu velmi dobře vybavené, vlastnili do roku 1950, poté otec pamětnice vstoupil do JZD.

„Strašně nerad!“

V roce 1954 pan Šťastný z JZD vystoupil.

„ A šest roků jsme byli zase soukromí. Zase jsme dělali. Všichni jsme museli na těch polích dělat.

„Já jsem v té době šla na ekonomickou školu, na dva roky, což mě vzali, což jsem se divila, protože tatínek byl soukromník a většinou ty děti, který byli komunistů nebo to, se na ty školy spíš dostaly.“

Paní Věra prožila sovětskou okupaci v srpnu 1968 v Mnichově Hradišti.

Následné období normalizace nám připomněla vyprávěním o dlouhých frontách u obchodů, o náročnosti cestování, například do Německé demokratické republiky, kdy lidé na hranicích před celníky vynalézavým způsobem zatajovali zboží, které si tam koupili.

I přes všechny těžkosti, které ji v životě potkaly, říká, že se jako Šťastná narodila a šťastnou zůstala po celý život.

Paní Věra oslavuje se svými sourozenci maminy 85. narozeniny

Tank Hetzer, který doprovázel rotu německých vojáků v obci Ledce

Bundesarchiv, Bild 1011-007-2477-06
Foto: Trautvetter | 1941 Juli - August

německé četnictvo na kontrolním stanovišti u vjezdu do partyzánské oblasti

Pomník v obci Ledce na památku 34 občanů, kteří padli v boji

Paní Věra v roce 1940

Rodinný statek

Paní Věra se svým manželem Jiřím, oslavují 50. výročí svatby

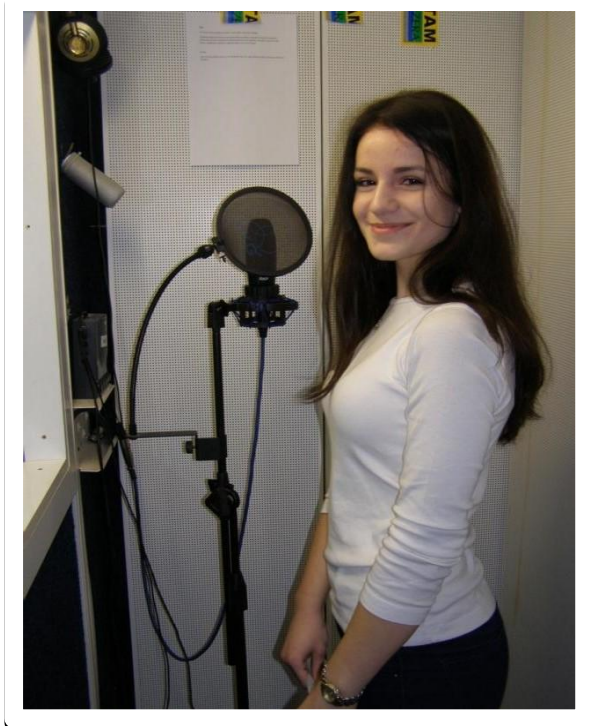
Setkání při rozhovoru s paní Kafkovou

Naše návštěva v Signál rádiu v Mladé Boleslavi při nahrávání reportáže

Milé setkání s hercem Oto Jirákem v Signál rádiu

Carina Cettlová

Lenka Zakouřilová

Kateřina Dvořáková

Kamila Procházková

